

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg skal lige vende tilbage til hr. Bjarne Laustsen; nu er han vist væk, men tidligere stillede han mig i hvert fald et spørgsmål, som jeg aldrig fik svaret på.

Hr. Bjarne Laustsen undrede sig over dagpengeforslaget og misbruget og ville gerne invitere mig med ud til nogle forsamlinger, hvor jeg kunne høre noget mere om den slags, og det vil jeg da være interesseret i. Jeg kan sige, at jeg f.eks. har været på besøg hos Metal i Århus, hvor flere af deltagerne var meget kedede af, at det forslag var trukket tilbage. De sagde, at der var eksempler på den form for misbrug, som jeg beskrev for hr. Bjarne Laustsen før, det beklagede de meget, og derfor syntes de egentlig, man skulle have opretholdt et forslag af den art, så den form for misbrug kunne undgås. Men jeg kan jo invitere hr. Bjarne Laustsen med, hvis Metal i Århus skulle invitere mig igen.

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at jeg også tidligere på dagen har hørt, at fru Line Barfod har henvist til meldingen fra PET. Jeg tvivler egentlig på, at der har ligget en nærmere overvejelse i erklæringen om, hvordan vi skal gennemføre sociale lighedsforanstaltninger i Danmark, men jeg vil under alle omstændigheder sige, at i Det Konservative Folkeparti tilstræber vi ikke – og jeg mener heller ikke, det er tilfældet – en øget polarisering i det danske samfund. Tværtimod gælder det om at få mere integration i samfundet, og det kræver mange ting.

Det kræver bl.a. en incitamentsstruktur, så det kan betale sig f.eks. at tage et arbejde, og det kræver selvfølgelig også en lang række andre tiltag, f.eks. bedre danskundervisning og en lang række andre initiativer, som regeringen netop har lagt op til. Der er en stribe forslag, som regeringen er i gang med at arbejde med, og som netop skal fremme integrationen i Danmark, så vi undgår den polarisering, som både fru Line Barfod og jeg frygter, for det er ikke godt med den form for polarisering.

Til hr. Ole Vagn Christensen vil jeg sige, at med hensyn til aktivering er det altså sådan, at de, som er i aktivering, ikke figurerer i ledighedsstatistikken. Det vil sige, at når der er mindre aktivering, er der flere med i ledighedsstatistikken, men de har været ledige hele tiden. Det er sådan, det skal forstås.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Nicolai Wammen, fru Lissa Mathiasen og hr. Ole Vagn Christensen, og så svarer hr. Barfoed.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Hr. Lars Barfoed undveg, eller forsøgte det i hvert fald, mit spørgsmål fra tidligere. Både hr. Lars Barfoed og jeg ved udmærket godt, at Socialdemokratiet ikke er med i den store finanslovaftale, men det, jeg spurgte hr. Lars Barfoed om og bad ham bekræfte, var, om ikke Socialdemokratiet rent faktisk på de møder, vi har haft med regeringen, bad om, at man også forhandlede særskilt om forskningen, ligesom man gjorde om kultur, trafik, politi og kriminalforsorg. Vi gjorde det, fordi vi synes, det er så vigtigt, og det vil jeg gerne bede hr. Lars Barfoed om at bekræfte.

Så er jeg glad for at konstatere, at hr. Lars Barfoed, der har talt med stor optimisme fra talerstolen her i dag, også må indrømme, at da De Konservative sidste gang sagde, at nu går det bedre, viste det sig, at det gjorde det desværre ikke. Det er lige præcis det, der er problemet: Man sidder med armene over kors og venter på, at hjælpen skal komme udefra, frem for at gøre noget selv, og det er her, den afgørende uenighed mellem vores partier findes.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu vil jeg prøve for tredje og sidste gang, for det forekommer mig altså, at vi går lidt i ring.

Jeg startede med at stille det spørgsmål, om man fra konservativ side er enig i de udtalelser, som statsministeren er kommet med. Når jeg brugte udtrykket »som statsministeren er kommet med«, henviste jeg til de udtalelser, der faldt i februar måned her i salen. Jeg formoder, at De Konservative var en del af regeringen dengang, og derfor spurgte jeg, om De Konservative var enige i det løfte, statsministeren gav landets lejere om, at der ikke ville ske ændringer i huslejereguleringen til ugunst for lejerne.

Kan man fra konservativ side tilslutte sig det løfte? Hvis man kan det, vil jeg godt spørge, hvad der så er begrundelsen for, at man har accepteret, at der nu rent faktisk ændres på huslejereguleringen, så landets dårligst stillede lejere, nemlig de, der bor i ejendomme, der skal byforny, nu pludselig skal opleve en huslejeforhøjelse – ikke fordi de får mere ud af det, ikke fordi